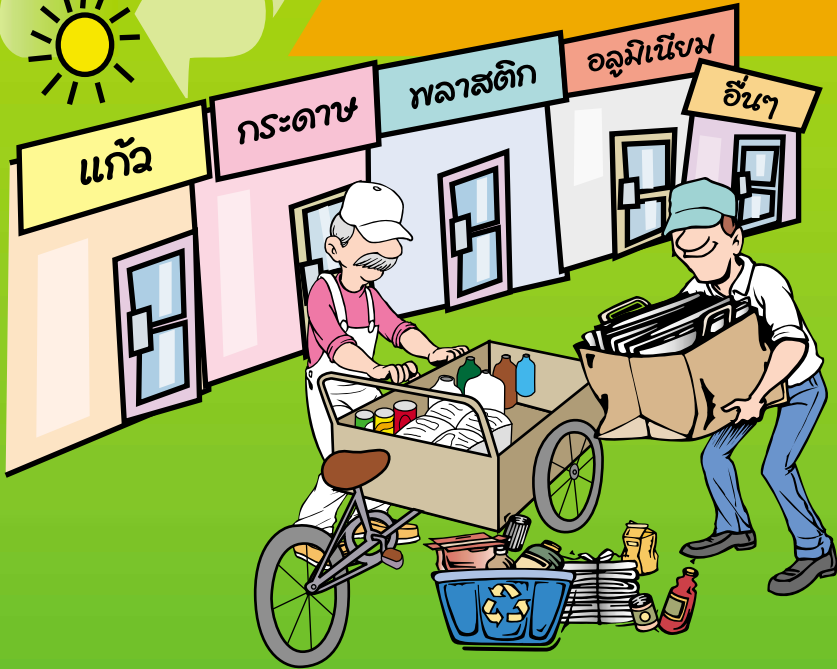

คู่มือสำหรับ

ผู้ประกอบการ

ร้านรับซื้อของเก่า

แนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกัน
ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
สำหรับร้านรับซื้อของเก่า

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คู่มือสำหรับผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่า
|| แนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
สำหรับร้านรับซื้อของเก่า

คู่มือ “แนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับร้านรับซื้อของเก่า” จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่าใช้เป็นแนวทางในการจัดระเบียบและปรับปรุงร้านรับซื้อของเก่า โดยเนื้อหาในคู่มือประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับร้านรับซื้อของเก่า ส่วนที่ 2 ขั้นตอนการขออนุญาตประกอบการร้านรับซื้อของเก่า และส่วนที่ 3 แนวทางการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากร้านรับซื้อของเก่า

กรมควบคุมมลพิษ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือ “แนวปฏิบัติที่ดีในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับร้านรับซื้อของเก่า” จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่า ซึ่งจะทำให้มีระบบการจัดการร้านได้อย่างถูกสุขลักษณะตามข้อกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขทั่วไปที่ท้องถิ่นกำหนดโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของคนงาน ผู้ประกอบการ ประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียง และสิ่งแวดล้อม เป็น “ร้านรับซื้อของเก่ายุคใหม่ สะอาด ปลอดภัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม” ทำให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างยั่งยืนและเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

สารบัญ

บทนำ

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับร้านรับซื้อของเก่า

คำจำกัดความ

กฎหมาย/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ขั้นตอนการขออนุญาตประกอบกิจการร้านรับซื้อของเก่า

3. แนวทางการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากร้านรับซื้อของเก่า

1. สภาพภูมิทัศน์

2. การจัดการสิ่งแวดล้อม

3. การจัดระเบียบร้านรับซื้อของเก่า

แหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก

- พ.ร.บ. ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. 2474 22
- ใบอนุญาตให้ขายทอดตลาดและค้าของเก่า 27
- กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545 28
- คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ฉบับที่ 5/2549 เรื่อง การควบคุมกิจการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ 33
- ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ 41
- ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรม ว่าด้วยเรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ 105 และลำดับที่ 106 พ.ศ. 2545 42

1.

ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับร้านรับซื้อของเก่า

ร้านรับซื้อของเก่า

สถานประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ตามพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. 2474 หรือสถานประกอบการที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทที่ 13 (5) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 5/2538 เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

การขายทอดตลาด หมายถึง การขายโดยเปิดเผยแก่มหาชน ด้วยวิธีให้โอกาสแก่ผู้ซื้อประมูลราคา ผู้ใดให้ราคาสูงก็มีสิทธิซื้อทรัพย์สินนั้นได้

ของเก่า หมายถึง ทรัพย์สินที่เสนอขาย แลกเปลี่ยนหรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์สินที่ใช้งานแล้ว ทั้งนี้ รวมถึงของโบราณด้วย

การค้าของเก่า

- ก. ประเภทโบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุและพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ
- ข. ประเภทเพชร พลอย ทอง นาก เงิน หรืออัญมณี
- ค. ประเภทรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ได้แก่ รถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการ และรถยนต์ส่วนบุคคล
- ง. ประเภทอื่นๆ เช่น รถจักรยานยนต์ ไม้เรือนเก่า ขวด เศษเหล็ก กระดาษ เป็นต้น

วัสดุรีไซเคิล หมายถึง มูลฝอยรีไซเคิล หรือวัสดุเหลือใช้ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ และวัสดุอื่นๆ ที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ และรวบรวมสะสมไว้ในร้านค้าของเก่า เพื่อจำหน่ายแก่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องต่อไป

ประเภทหรือชนิดของโรงงาน

ลำดับที่ 105

โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีลักษณะและคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

ประเภทหรือชนิดของโรงงาน

ลำดับที่ 106

โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม

ความแตกต่างระหว่าง

ร้านรับซื้อของเก่าและประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ 105 และ 106

การขออนุญาต

ร้านรับซื้อของเก่า

ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า พ.ศ. 2474 หรือ พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

แหล่งที่มาของวัสดุเหลือใช้

สามารถรับซื้อ-ขายวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้ว หรือเหลือใช้ ที่เกิดจากการคัดแยกขยะจากชุมชนเท่านั้น

โรงงานลำดับที่ 105 และ 106

ตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. 2535

สามารถเข้าไปประมูลรับซื้อ-ขายวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้ ที่เกิดขึ้นจากกากอุตสาหกรรมตามโรงงานต่างๆ ได้

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พ.ศ. 2474
- พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528
- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ควบคุมการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530
- ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร/ อบจ./ อบต./ เมืองพัทยา และเทศบัญญัติ
- พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535
- พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535
- พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
กรมการปกครอง
กรมโยธาธิการและผังเมือง

กระทรวงสาธารณสุข

กรมอนามัย

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ
กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

กรุงเทพมหานคร

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กระทรวงแรงงาน

2.

ขั้นตอนการขออนุญาต ประกอบกิจการร้านรับซื้อของเก่า

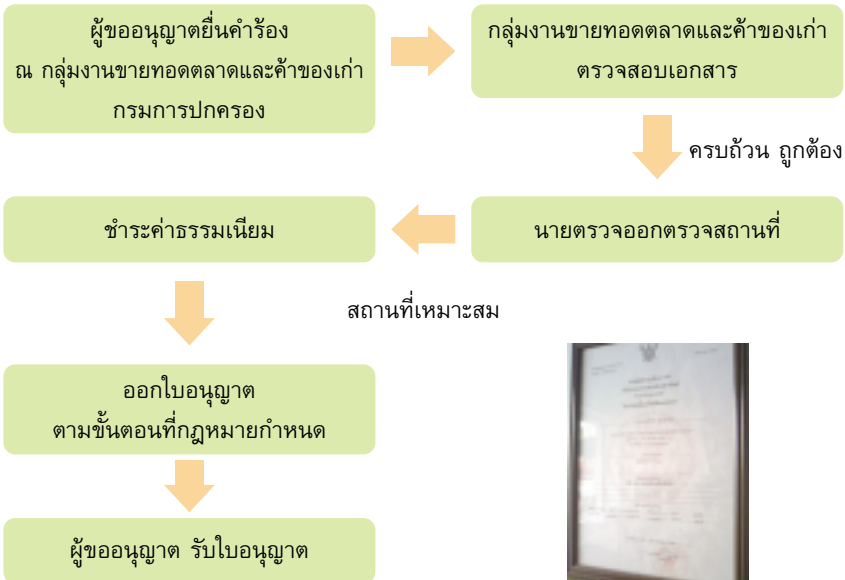
มีกฎหมายหลักๆ 3 พระราชบัญญัติ ที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาต

- พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. 2474
- พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

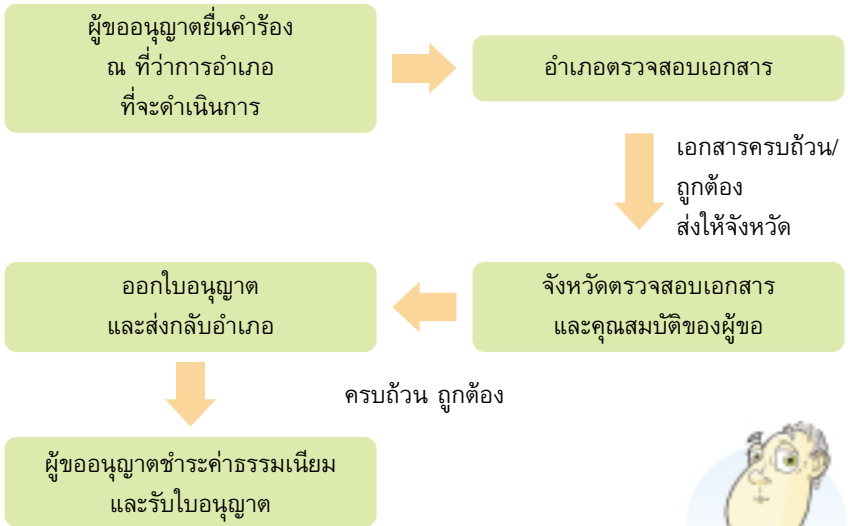
1. พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. 2474

1. ขั้นตอนการดำเนินงาน

กรณีดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานคร

กรณีดำเนินการในจังหวัดอื่น

- ในกรณีที่เจ้าพนักงานสั่งไม่อนุญาตการขายทอดตลาดและ
คำของเก่าให้แจ้งผู้ขอภายใน 5 วันทำการ นับแต่วันที่เจ้าพนักงาน
มีคำสั่ง ซึ่งหากผู้ขอใบอนุญาตต้องการอุทธรณ์ให้ยื่นคำอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงาน
ผู้ออกใบอนุญาตภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ผ่านกลุ่มงานขายทอดตลาด
และคำของเก่า กรมการปกครอง (กรณีอยู่ในกรุงเทพมหานคร) หรืออุทธรณ์ผ่าน
ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ (กรณีจังหวัดอื่น)

2. หลักฐานประกอบการขออนุญาต

- 1) บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมใบประกอบธุรกิจและสำเนา
- 2) ทะเบียนบ้านและสำเนา
- 3) รูปถ่ายหน้าตรง ขนาด 2 นิ้ว จำนวน 3 รูป
- 4) ทะเบียนพาณิชย์ หรือหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลและสำเนา
- 5) หนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ทำการค้า หรือหลักฐานการเป็นเจ้าของหรือ
สัญญาเช่า
- 6) ใบอนุญาตจากกรมศิลปากรและสำเนา กรณีประกอบอาชีพขายทอดตลาด
หรือคำของเก่าประเภทโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ

3. คุณสมบัติของผู้เอาใบอนุญาต

- มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
- มีความรู้หนังสือไทยพออ่านออกเขียนได้
- ไม่เคยต้องโทษจำคุกความผิดฐาน
 - ปลอมแปลงเงินตรา
 - ปลอมบัตรและการปลอมใบสำคัญสัญญาในการยืมเงินตราและในการให้ดอกเบีย
 - ความผิดฐานประทุษร้ายแก่ทรัพย์

4. เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

- อธิบดีกรมการปกครอง สำหรับในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
- ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในจังหวัดอื่น

5. การปฏิบัติของผู้ค้าของเก่า

- ติดป้าย “ผู้ค้าของเก่า” ไว้ที่ร้านของตนพร้อมทั้งใบอนุญาตในที่อันเห็นได้ชัด
- มีสมุดบัญชีบันทึกการซื้อขายและประทับตราทุกเล่ม
- แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือนายตรวจ เมื่อสงสัยว่าทรัพย์ที่มีผู้มาขายนั้นเป็นทรัพย์ที่ได้มาโดยทางทุจริต
- ทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ช่องให้ตรงกับเลขลำดับในสมุดบัญชีเพื่อสะดวกในการสำรวจ

6. การพิมพ์ลายนิ้วมือ

กรณีในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้พิมพ์ลายนิ้วมือในวันที่มายื่นคำร้องขออนุญาต (หลังจากเอกสารครบถ้วนและถูกต้องแล้ว)

ส่วนกรณีในพื้นที่จังหวัดอื่น ให้ที่อำเภอหรือกิ่งอำเภอ ขอความร่วมมือสถานีตำรวจท้องที่ เป็นผู้พิมพ์ลายนิ้วมือ แล้วส่งตรวจสอบสวนคุณสมบัติตามมาตรา 6 (3) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช 2474 ที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ไม่ต้องรอผลการตรวจสอบ)

7. อัตราค่าธรรมเนียมการค้าของเก่า

ประเภทโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	ปีละ 12,500 บาท
ประเภทเพชร พลอย ทอง นาก เงิน หรืออัญมณี	ปีละ 10,000 บาท
ประเภทรถยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์	ปีละ 7,500 บาท
ประเภทอื่นๆ	ปีละ 5,000 บาท

ผู้ค้าของเก่ารายเดียวหลายประเภท ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่สูงกว่าประเภทเดียว

8. ความผิดเกี่ยวกับการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

การกระทำผิด	บทลงโทษ
1. ผู้ใดประกอบอาชีพโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือประกอบอาชีพภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต	
พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. 2474	จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ประเภทโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำผิด	บทลงโทษ
2. โบนัสขาดอายุ หรือทำการขายทอดตลาด หรือค้าของเก่า โดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวง	ปรับไม่เกิน 2,000 บาท
3. ไม่แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือนายตรวจทันทีเมื่อสงสัยว่า ทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอ เป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริต	
พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า พ.ศ. 2474	จำคุกตั้งแต่ 1 ปี ถึง 3 ปี หรือปรับตั้งแต่ 10,000 บาท ถึง 30,000 บาท
ประเภทโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ	จำคุกตั้งแต่ 5 ปี ถึง 15 ปี หรือปรับตั้งแต่ 50,000 บาท ถึง 150,000 บาท

2. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(1) ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเสียก่อน จึงจะประกอบกิจการได้ (มาตรา 33)

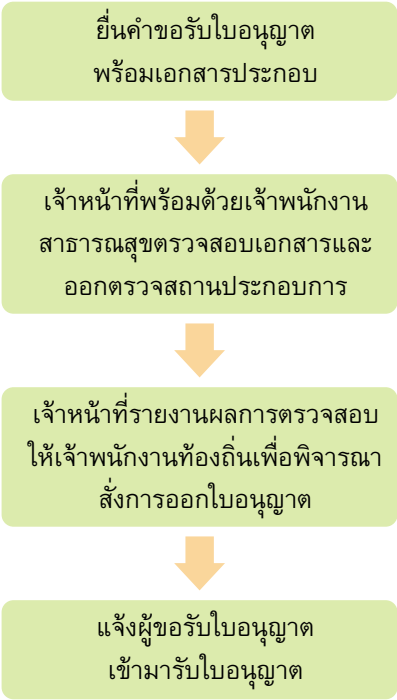
ประกอบกิจการโดยไม่มีใบอนุญาต จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ตามมาตรา 71)

(2) กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่ได้รับอนุญาตแล้ว จะมีผลให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องควบคุมดูแลให้กิจการของตนอยู่ในสภาพที่ถูกละลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของท้องถิ่น อันได้แก่ การดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามที่กำหนด จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ตามมาตรา 73)

ขั้นตอนการขอและการพิจารณาออกใบอนุญาต

เอกสารประกอบการขออนุญาต

1. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้าน ผู้ขอใบอนุญาต
2. บัตรประจำตัวและสำเนาทะเบียนบ้าน ผู้จัดการ หากไม่เป็นบุคคลเดียวกับ ผู้ถือใบอนุญาต
3. สำเนาทะเบียนบ้านของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ
4. หนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตร ประจำตัวประชาชนผู้มอบและผู้รับมอบกรณีผู้ขอรับใบอนุญาต ไม่สามารถดำเนินการด้วยตนเอง
5. แผนที่ตั้งสถานประกอบกิจการ

ตัวอย่าง อัตราค่าธรรมเนียมการขออนุญาตสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- เทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ จ.สมุทรปราการ
 - พื้นที่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร **5,000** บาท/ปี
 - พื้นที่เกิน 200 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 500 ตารางเมตร **7,000** บาท/ปี
 - พื้นที่เกิน 500 ตารางเมตร ขึ้นไป **10,000** บาท/ปี
- เทศบาลนครปากเกร็ด จ.นนทบุรี **5,000** บาท/ปี
- เทศบาลเมืองอุทัยธานี จ.อุทัยธานี **1,000** บาท/ปี
- เทศบาลตำบลช้างเผือก จ.เชียงใหม่ **3,000** บาท/ปี

• เทศบาลอื่นๆ ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในเทศบัญญัตินั้นๆ •

3. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

สำหรับขั้นตอนการขออนุญาตประกอบการ ประเภทหรือชนิดของโรงงาน ลำดับที่ 105 (โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝักรวมสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว) และ 106 (โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมหรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม) สามารถดำเนินการขอได้ที่กรมโรงงาน ขั้นตอนการดำเนินการเป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ การพิจารณาอนุญาตประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ 105 และ 106 พ.ศ. 2545 และระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรมว่าด้วย เรื่อง รายละเอียดหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ 105 และ 106

3.

แนวทางการป้องกัน

ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากร้านรับซื้อของเก่า

1. สภาพภูมิทัศน์

- จัดทำแนวกำแพง รั้วรอบบริเวณสถานประกอบการ เพื่อเป็นแนวฉนวนปิดกั้นทิศทางลมและเสียงตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่
- มีการปลูกต้นไม้โดยรอบบริเวณสถานประกอบการเพื่อบดบังหน้างานและสภาพพื้นที่ที่ขัดกับทัศนียภาพ

2. การจัดการสิ่งแวดล้อม

- จัดให้มีระบบป้องกัน ความคม บำบัด และกำจัดมลพิษทางน้ำโดยมีการบำบัดน้ำเสียและมีการระบายน้ำที่เหมาะสม ไม่มีน้ำท่วมขังในกรณีที่มีการระบายน้ำลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ มีตะแกรงสำหรับดักขยะมูลฝอยและดูแลไม่ให้เกิดการอุดตัน

- จัดให้มีการเก็บรวบรวมหรือกำจัดขยะอื่นๆ ที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อีก ให้ถูกสุขลักษณะ ดังนี้
 - (1) มีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณ และประเภทของขยะที่เกิดขึ้น รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ
 - (2) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องเป็นวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและ ได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้อง ตามข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้น
 - (3) กรณีที่มีขยะที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็น อันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จัดให้มีระบบป้องกัน ควบคุม บำบัด และกำจัดมลพิษจากสารเคมีหรือวัตถุอันตรายหรือ สารอันตราย ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

- กรณีมีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับ เก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรืออัตรภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วย วัตถุอันตรายหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- จัดให้มีระบบควบคุมกลิ่นเหม็น ไม่ให้มีกลิ่น แมลง และ พะพาหนะนำโรค เพื่อป้องกันปัญหาการกวนด้านสุขภาพอนามัย ของพนักงานและชุมชนข้างเคียง
- จัดให้มีระบบป้องกัน ควบคุม บำบัด และกำจัด มลพิษ ทางอากาศ เสียง ความสั่นสะเทือน และเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติงานหรือประกอบกิจการให้เป็นไปตาม มาตรฐานควบคุมของเสียหรือเหตุรำคาญดังกล่าวตาม กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

3. การจัดระเบียบร้านรับซื้อของเก่า

1. คัดแยกวัสดุรีไซเคิลออกเป็นหมวดหมู่ แล้วแยกที่ต้องการและไม่ต้องการออกจากกัน แล้วนำไปจัดเก็บตามหมวดหมู่ และกำจัดวัสดุที่ไม่ต้องการทิ้ง
2. ห้ามพนักงานคัดแยกวัสดุต้องสงสัยหรือภาชนะบรรจุวัสดุที่ไม่ทราบแน่ชัด หากพบเห็นให้รีบแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตรวจสอบต่อไป

3. กำหนดพื้นที่เก็บวัสดุรีไซเคิลให้เป็นสัดส่วน และแยกพื้นที่เก็บสะสมสำหรับเป็นหมวดหมู่ตามประเภทของวัสดุ โดยคำนึงถึงปริมาณและการใช้เนื้อที่ ความปลอดภัย คุณภาพ และประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดพื้นที่ว่างสำหรับทางเดิน การคัดแยกวัสดุ และความสะอาดในการปฏิบัติงาน

3.1 การพิจารณาเนื้อที่สำหรับเก็บวัสดุแต่ละประเภท

- ปริมาณวัสดุรีไซเคิลที่รับซื้อ เช่น วัสดุที่มีปริมาณมากควรมีพื้นที่จัดเก็บมาก
- ความถี่ในการขาย หรือระยะเวลาในการเก็บ เช่น วัสดุที่มีระยะเวลาในการเก็บสั้นหรือมีความถี่ในการขายบ่อยควรเก็บในพื้นที่ที่สะดวกในการขนย้ายที่สุด

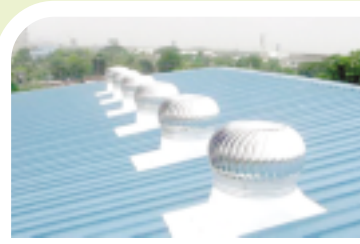
3.2 การกำหนดพื้นที่โดยคำนึงถึงความปลอดภัย

- ต้องเก็บวัสดุที่ติดไฟง่าย (เช่น กระดาษ ที่นอนชำรุด พลาสติก) แยกเก็บเป็นสัดส่วนจากวัสดุที่มีสารกัดกร่อนเป็นส่วนประกอบ (เช่น ซากแบตเตอรี่ สารที่ก่อให้เกิดเปลวไฟ) และเก็บให้ห่างจากแหล่งกำเนิดความร้อน
- กำหนดพื้นที่ในการจัดเก็บวัสดุอันตราย เช่น แบตเตอรี่ แยกจากวัสดุประเภทอื่น
- เว้นที่ว่างสำหรับการขนย้าย และพื้นที่ในการปฏิบัติงานคัดแยกวัสดุรีไซเคิล
- กำหนดทางออกที่หนีภัยได้ทันทีเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น

4. เขียนป้ายชื่อแสดงประเภทวัสดุรีไซเคิลและป้ายบอกพื้นที่เก็บสิ่งของเครื่องใช้ อุปกรณ์ให้ชัดเจน
5. มีการจัดทำบัญชีรับซื้อของเก่าตามแบบที่กำหนด เช่น ข้อมูลปริมาณการรับซื้อและการเก็บสะสมวัสดุรีไซเคิลประจำเดือน
6. มีการแสดงใบอนุญาตผู้ค้าของเก่าในสถานประกอบการที่สามารถมองเห็นได้ง่าย
7. ตรวจสอบเช็คเครื่องใช้ อุปกรณ์ ด้วยการทำความสะอาดให้อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งานอยู่เสมอ
8. ควบคุมและป้องกันการเกิดมลภาวะที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตของพนักงาน และสิ่งแวดล้อม เช่น เสียงดังเกินไป แสงสว่างไม่เพียงพอ คิวแน่นและเขม่าฟุ้งกระจายทั่วไป จัดให้มีการระบายน้ำที่เหมาะสม ไม่มีน้ำท่วมขัง ในกรณีที่มีการระบายน้ำลงสู่ท่อสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้มีตะแกรงสำหรับดักขยะมูลฝอยและต้องดูแลไม่ให้เกิดการอุดตัน

9. จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่พนักงานเกี่ยวกับการรับซื้อ และการคัดแยกของเก่า เพื่อป้องกันอันตรายจากวัสดุที่มีสารอันตรายหรือปนเปื้อนสารอันตราย
10. จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอสำหรับพนักงาน เช่น ถุงมือ รองเท้า ผ้าปิดจมูก เป็นต้น และกำชับให้พนักงานแต่งกายให้ถูกสุขลักษณะโดยใช้ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่จัดเตรียมให้ ได้แก่ การสวมเสื้อผ้าที่รัดกุม ใส่ถุงมือให้มิดชิด สวมรองเท้าหุ้มส้น และใช้ผ้าปิดจมูกตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงาน
11. จัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีให้แก่พนักงาน/ลูกจ้าง
12. จัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย ตามข้อกำหนดหรือข้อบัญญัติของราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้อบัญญัติ กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือมาตรฐานอื่นที่ยอมรับได้
13. ห้ามพนักงานรับซื้อวัสดุที่ผิดกฎหมาย หากปรากฏว่าสิ่งของเก่าที่รับซื้อไว้ต้องสงสัยว่าได้มาจากการกระทำผิด ให้หมายเหตุแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมผลการตรวจสอบ

รายชื่อร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว

ประจำปี 2552 - 2553

พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว ระดับที่ยี่ยม

รายชื่อร้าน	จังหวัด	เบอร์โทร
วิภาวดี 17 ของเก่า	กรุงเทพมหานคร	084-451-2069
กิตติชัย	กรุงเทพมหานคร	02-552-7978, 081-753-0062
ร้านมงคลทอง	กรุงเทพมหานคร	02-948-1518, 086-900-6590
บริษัท ล้อโลหะไทยเมททอล จำกัด	กรุงเทพมหานคร	0-2578-1069-71
บริษัท สถานีรีไซเคิล วงษ์พาณิชย์ สุวรรณภูมิ จำกัด	กรุงเทพมหานคร	089-506-7899
บริษัท ชิงกา โลหะกิจ จำกัด	จังหวัดสมุทรสาคร	02-811-5114

พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว ระดับที่ยี่ยม

รายชื่อร้าน	จังหวัด	เบอร์โทร
ร้านบุญมีทรัพย์	จังหวัดขอนแก่น	0-4323-4693
ร้านศิริลักษณ์	จังหวัดชัยภูมิ	0-4484-2657
ร้านวงษ์พาณิชย์โคราช	จังหวัดนครราชสีมา	0-4446-6098
ร้านวีทีรีไซเคิล	จังหวัดนครราชสีมา	0-4435-1865

รายชื่อร้าน	จังหวัด	เบอร์โทร
ร้านแสงทิพย์นำโชค	จังหวัดบุรีรัมย์	08-5925-9395
ร้านเงินมั่นคง	จังหวัดเลย	0-4283-5011
ร้านมงคลค้าของเก่า	จังหวัดเลย	0-4285-2311
ร้านบัวรุ่งเรือง	จังหวัดศรีสะเกษ	08-1876-8323
ร้านอรุณโรจน์	จังหวัดสกลนคร	08-1872-1351
ร้านมิตรภาพ ค้าของเก่า	จังหวัดหนองคาย	0-4246-4470
หจก. ลิ้มมณีหนองคาย	จังหวัดหนองคาย	0-4241-1290
ร้านวงษ์พาณิชย์	จังหวัดหนองคาย	0-4242-1225
ร้านคิมหมงรีไซเคิล	จังหวัดอุบลราชธานี	0-4548-1135
ร้านต็อกเตอร์รีไซเคิล	จังหวัดเชียงใหม่	08-1987-6510
ร้านปรายฟ้ารีไซเคิล	จังหวัดนครสวรรค์	0-5633-3606
ร้านวงษ์พาณิชย์	จังหวัดพิษณุโลก	0-5532-1555
ร้านทรัพย์ไพศาล 2	จังหวัดเพชรบูรณ์	08-1888-9786
ร้านชัยเจริญค้าของเก่า	จังหวัดแม่ฮ่องสอน	08-4809-4025
ร้านบัวรับซื้อของเก่า	จังหวัดลำปาง	0-5424-1095
หสม. เอกพลค้ากระดาษ	จังหวัดลำปาง	0-5435-4362
หจก. จินตนารีไซเคิล	จังหวัดลำพูน	0-5300-2053

ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว ระดับดี

รายชื่อร้าน	จังหวัด	เบอร์โทร
ร้านขยะเพชร	จังหวัดนครราชสีมา	0-4498-6009
ร้านวนิดาของเก่า	จังหวัดนครราชสีมา	08-9428-0997

พื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออก

ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว ระดับดีเยี่ยม

รายชื่อร้าน	จังหวัด	เบอร์โทร
ร้านสมถวิล แก้วเจริญ	จังหวัดราชบุรี	08-6392-9219
ร้านพงษ์วานิชย์	จังหวัดจันทบุรี	0-3930-1769
ร้าน ป. รวมเศษ 304	จังหวัดฉะเชิงเทรา	08-1377-2903
ร้านนิรับซื้อของเก่า	จังหวัดฉะเชิงเทรา	0-3898-1578
ร้านลือทองคำของเก่า	จังหวัดระยอง	0-3896-3264
ร้านพลาสติก รีไซเคิล	จังหวัดสงขลา	08-0545-8525

ร้านรับซื้อของเก่าสีเขียว ระดับดี

รายชื่อร้าน	จังหวัด	เบอร์โทร
ร้านพี เค รีไซเคิล	จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	0-3269-2145
ร้านเพิ่มทรัพย์ รีไซเคิล	จังหวัดชลบุรี	08-6827-1752
ร้านศุภกร	จังหวัดชลบุรี	0-3822-7215
สถานีรีไซเคิลวงษ์พาณิชย์ สาขาพัทธา (หนองปรือ)	จังหวัดชลบุรี	08-9462-7148
ร้านรุ่งเรือง	จังหวัดระยอง	0-3891-7284

แหล่งค้นคว้า ข้อมูลเพิ่มเติม

- ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข
กรมอนามัย ถนนติวานนท์
อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทร. 0-2590-4175, 0-2590-4183
โทรสาร 0-2591-8180
<http://laws.anamai.moph.go.th/index.html>
- กรมควบคุมมลพิษ
92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ 10400
โทร. 0-2298-2000 ต่อ 2408 - 2411
<http://www.pcd.go.th/>
- ศูนย์บริการประชาชน กรมการปกครอง
วังไชยา ถนนนครสวรรค์
เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร. 0-2282-3751
<http://www.dopaservice.com>
- ศูนย์บริการประชาชน กรมควบคุมมลพิษ
โทร. 1650 หรือ โทร. 0-2298-2605
เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรสาร 0-2298-2596
E-mail : e-petition@pcd.go.th
<http://www.pcd.go.th/callcenter/>

เอกสารอ้างอิง

กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545, กระทรวงสาธารณสุข, กรมควบคุมมลพิษ, “คู่มือแนวทางและข้อกำหนดเบื้องต้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะ” กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, http://infofile.pcd.go.th/waste/Basic_waste Decrease. PDF

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. 2474, กระทรวงมหาดไทย ประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ 5/2538 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ, กระทรวงสาธารณสุข

กรมการปกครอง “รายละเอียด เกี่ยวกับการขายทอดตลาดและค้าของเก่า” กระทรวงมหาดไทย. http://www.dopa.go.th/web_pages/m03070000/people/sale_old/general_data/about_business.pdf

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช 2474

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรควบคุมกิจการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าให้ดีขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยหม่อมราชวงศ์

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช 2474

มาตรา 2⁽¹⁾ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พุทธศักราช 2474

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

ของเก่า หมายความว่า ทรัพย์สินที่เสนอขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์สินที่ใช้แล้ว ทั้งนี้รวมถึงของโบราณด้วย

เสนาบดี หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

มาตรา 4⁽²⁾ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการอาชีพดังต่อไปนี้ โดยมีได้รับอนุญาตสำหรับกิจการนั้นๆ จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

(1) การขายทอดตลาด นอกจากการขายทอดตลาดซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเป็นผู้ขาย หรือการขายทอดตลาดเพื่อประโยชน์ของสมาคมหรือสาธารณประโยชน์ซึ่งรัฐมนตรีสั่งเป็นหนังสือให้ยกเว้นเฉพาะกรณี

(2) การค้ำของเก่านอกจากการค้ำของเก่าบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้นในราชกิจจานุเบกษา

ของเก่าซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้นดังกล่าวในวรรคก่อน เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีจะประกาศเพิกถอนการยกเว้นเสียทั้งหมด หรือแต่เพียงบางประเภท บางชนิดก็ได้ ผู้ค้าของเก่าประเภทหรือชนิดซึ่งได้มีประกาศเพิกถอนการยกเว้นดังกล่าวแล้ว จำต้องรับใบอนุญาตภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 5 คำร้องขอใบอนุญาตประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าที่ท่านให้ทำตามแบบที่ระบุไว้ในกฎเสนาบดีและยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

มาตรา 6⁽³⁾ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ร้องขอตามความในมาตรา 5 เว้นแต่ผู้นั้นจะมีคุณสมบัติและพินความรู้อย่างต่อไปนี้

- (1) มีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
- (2) มีความรู้หนังสือไทยพออ่านออกเขียนได้
- (3) เป็นผู้ที่ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามกฎหมายลักษณะอาญา ภาค 2 ส่วนที่ 5 หมวดที่ 5 หมวดที่ 6 หมวดที่ 7 หมวดที่ 8 และส่วนที่ 9 หมวดที่ 1 หมวดที่ 2 หมวดที่ 3 หมวดที่ 4 หมวดที่ 5 และหมวดที่ 6

มาตรา 6 ทวิ⁽¹⁾ ใบอนุญาตประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่า หากสูญหายไปในการฉ้อโกงก็ตาม ให้ผู้รับใบอนุญาตไปขอรับใบแทนใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันสูญหาย

มาตรา 7 ผู้ทอดตลาดต้อง

- (ก) แสดงค่าแจ้งความแห่งการขายทุกราวไว้ ณ สถานที่ขายให้เห็นได้แจ้ง
- (ข) อยู่ ณ ที่ขายในเวลาขายทอดตลาดและพร้อมที่จะแสดงใบอนุญาตต่อนายตรวจเมื่อเรียกตรวจ
- (ค) มีสมุดบัญชีสำหรับการขายทุกราว และจดรายการข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการขายนั้นๆ ลงไว้
- (ง) แจ้งวันและสถานที่ขายให้นายตรวจทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันเต็ม
- (ง) แสดงนามของตนและคำว่า ผู้ทอดตลาด ไว้เหนือประตูชั้นนอกแห่งสำนักงานเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ถ้านายตรวจประสงค์จะทราบรายการข้อสำคัญอันเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ขายและได้มีหนังสือแสดงความประสงค์นี้แล้วท่านว่าผู้ทอดตลาดต้องบอกรายการที่ประสงค์นั้น

มาตรา 8⁽²⁾ ผู้ค้าของเก่า ต้อง

(ก) แสดงนามของตนและคำว่า ผู้ค้าของเก่า ไว้ ณ ที่ทำการค้าของตน พร้อมทั้งใบอนุญาตในที่อันเห็นได้แจ้ง

(ข) มีสมุดบัญชีสำหรับการค้าของตน และจกรายการข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้าลงไว้ทุกราย สมุดบัญชีตามที่กล่าวนี้ต้องทำตามแบบและนำมาให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตลงนามและประทับตราก่อนทุกเล่ม

(ค) แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือนายตรวจ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทางทุจริต

(ขม) ทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ช่องให้ตรงกับเลขลำดับในสมุดบัญชีเพื่อสะดวกในการสำรวจ

มาตรา 9⁽³⁾ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่า ผู้รับอนุญาตขาดคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ในมาตรา 6 (1) (2) หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามความผิดซึ่งได้ระบุไว้ตามมาตรา 6 (3) หรือต้องคำพิพากษาในฐานทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ถึงสองครั้งในปีเดียวกัน

มาตรา 10 เมื่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แล้วก็ดี ท่านว่าเสนาบดีจะสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งของเจ้าพนักงานก็ได้ แต่ผู้ร้องหรือผู้รับใบอนุญาตต้องยื่นคำร้องต่อเสนาบดีภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำบอกกล่าวคำสั่งของเจ้าพนักงานเป็นต้นไป

มาตรา 11⁽⁴⁾ ท่านว่าใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวโอนกันไม่ได้ และสมบูรณ์เพียงวันที่ 31 ธันวาคมทุกปี

มาตรา 12⁽¹⁾ ผู้ใดประกอบอาชีพขายทอดตลาดและค้าของเก่า โดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือประกอบอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าภายหลังที่ได้มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 9 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเกี่ยวกับการขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าประเภทโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 12 ทวิ⁽²⁾ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ทำการขายทอดตลาดหรือค้าของเก่า โดยใบอนุญาตขาดอายุหรือทำการขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าโดยไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 6 ทวิ มาตรา 7 มาตรา 8 (ก) (ข) (ฅ) หรือมาตรา 13 หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวง ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 12 ตริ⁽³⁾ ผู้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่า ผู้ใดไม่แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือนายตรวจ ทันทีเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินที่มีผู้มาเสนอหรือโอนให้ตนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทุจริตต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำเกี่ยวกับทรัพย์สินอันเป็น โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุศิลปวัตถุและ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปีหรือปรับตั้งแต่ ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท

มาตรา 12 จัตวา⁽⁴⁾ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้น ตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา 13⁽⁵⁾ ในระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก นายตรวจ และเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีตั้งให้มีหน้าที่ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ขอบที่จะเข้าตรวจใบอนุญาต สมุดบัญชี และทรัพย์สินของในร้านค้าได้ ผู้รับใบอนุญาต ต้องนำใบอนุญาต สมุด บัญชี และทรัพย์สินของตามที่เรียกตรวจ ออกให้ตรวจโดยทันที

มาตรา 14 บุคคลใดประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าอยู่ใน วันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ท่านให้ยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนด สามเดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา 15 ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดี ตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และนายตรวจกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตและว่าด้วยกิจการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ 15 พฤษภาคม พุทธศักราช 2474 เป็นปีที่ 7 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2481

[รก.2482/-/512/1 พฤษภาคม 2482]

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2484

[รก.2484/-/1504/4 พฤศจิกายน 2484]

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2495

[รก.2495/54/1043/9 กันยายน 2495]

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2535

[รก.2535/16/14/4 มีนาคม 2535]

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทกำหนดโทษและอัตราโทษในพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช 2475 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2495 ได้กำหนดไว้ไม่เหมาะสมและมีอัตราโทษต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นบทกำหนดโทษเกี่ยวกับการขายทอดตลาดหรือค้ำของเก่าประเภทโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถานโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาต ให้ขายทอดตลาดและค้าของเก่า

ฉบับที่

เลขที่

หนังสือนี้ เพื่อแสดงว่า เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ได้อนุญาตให้

1. ชื่อ ชื่อสกุล
2. ชื่อสถานประกอบอาชีพ
3. ประกอบอาชีพ
4. ตั้งอยู่บ้านเลขที่ ถนน

ตัวอย่าง

ตรอก/ซอย หมู่ที่ ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด

5. อนุญาต ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลายมือชื่อ) เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

(.....)

ตำแหน่ง

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ เลขที่ ลงวันที่

จำนวนเงิน บาท

ใบอนุญาตนี้ให้ใช้จนถึงวันที่

(ผู้รับเงิน)

กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุม สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2545

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6 (1) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของ หรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำซึ่งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

ข้อ 2 ผู้ดำเนินกิจการในสถานประกอบกิจการประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมและมีผลใช้บังคับในท้องถิ่นนั้นแล้ว ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาจมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด 2

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และสุขภาพบาล

ข้อ 3 สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน ให้ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการนั้นๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ 4 สถานประกอบกิจการที่มีอาคาร ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสม ที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

ข้อ 5 สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 6 สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องมีห้องน้ำและห้องส้วม ตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ 7 สถานประกอบกิจการที่คณงานอาจเปราะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุ่เงิน ที่ล้างตา ฉุ่เงินตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 8 สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บรวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะดังนี้

(1) มีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(2) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้น

(3) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 9 สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ 10 สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การสะสมอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของท้องถิ่นนั้น

ข้อ 11 สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด 3

การอาชีวอนามัย และความปลอดภัย

ข้อ 12 สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 13 สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(1) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

(2) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด 4

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใดๆ ที่เกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการ

ข้อ 14 สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด 5

บทเฉพาะกาล

ข้อ 15 ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานมลพิษด้านต่างๆ สำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนำค่ามาตรฐานด้านมลพิษตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมาปรับใช้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นๆ ทั้งนี้ โดยการออกเป็นข้อกำหนดของท้องถิ่น

ข้อ 16 ภายใต้บังคับข้อ 2 ให้สถานประกอบกิจการที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2545

สุชาติพันธุ์ เกียรติพันธุ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตประจำวันของประชาชนในชุมชน และมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของคนงานและประชาชนที่อยู่ข้างเคียง จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และโดยที่มาตรา 6 (1) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับกิจการ หรือการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้ เล่มที่ 119 ตอนที่ 86 ก ราชกิจจานุเบกษา วันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2545

คำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข

ฉบับที่ 5/2549

เรื่อง การควบคุมกิจการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ไร้แล้วหรือเหลือใช้

ปัจจุบันปัญหามลพิษของประเทศได้ทวีความรุนแรงขึ้นโดยเฉพาะปัญหามลพิษจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากประชากรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ปริมาณการบริโภคเพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณมลพิษและวัสดุไร้แล้วเพิ่มขึ้นด้วย หลายหน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการขยะมูลฝอยได้มีมาตรการและวิธีการแก้ไขปัญหอย่างถูกวิธี เช่น วิธีการฝังกลบ การเผา การนำไปใช้ประโยชน์ เป็นต้น ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหาที่ดี เนื่องจากมูลฝอยและวัสดุไร้แล้วที่ถูกทิ้งจากผู้บริโภคส่วนหนึ่ง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยการนำกลับไปใช้อีกครั้ง หรือสามารถนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดอื่น ทำให้กลายเป็นของเหลือใช้ที่มีมูลค่า มีการซื้อขายในเชิงพาณิชย์ได้ จึงทำให้เกิดธุรกิจและอุตสาหกรรมหลายประเภทที่นำวัสดุไร้แล้วไปใช้ใหม่หรือนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่น เช่น แก้ว กระจก หรือโลหะบางชนิด จากข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษปี 2548 พบว่ามีมูลฝอยเกิดขึ้นทั่วประเทศ 14.3 ล้านตัน และมีการคัดแยกนำมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ 3.15 ล้านตัน โดยครึ่งหนึ่งของมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์เกิดจากการคัดแยกในชุมชนผ่านผู้ประกอบการรับซื้อของเก่า ทำให้เกิดกิจกรรมการรับซื้อวัตถุหรือสิ่งของไร้แล้วหรือเหลือใช้เป็นที่ยอมรับ ทำให้มีผู้ประกอบการประเภทนี้เพิ่มขึ้นอย่างมากมายและกระจายอยู่ทั่วไปในชุมชน ซึ่งการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ไร้แล้วหรือเหลือใช้ ถ้าหากขาดความรู้ ขาดการจัดการดูแลให้เหมาะสม จึงก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ มากมาย เช่น ปัญหาแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรค เสี่ยงดังจากการกระทบกันของโลหะ การขนย้ายสิ่งของ อุบัติเหตุจากของมีคม การตกหล่น ในระหว่างการขนย้ายสารเคมี และวัตถุอันตราย กลิ่นจากการหมักหมมของสิ่งตกค้างเน่าเสีย น้ำเสียจากการล้างขวดหรือล้างพลาสติกที่บรรจุของเน่าเสีย เป็นต้น

การประกอบกิจการรับซื้อของเก่าหรือกิจการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้ เป็นกิจการที่ต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องควบคุมดูแลการประกอบกิจการดังกล่าว เพื่อควบคุม ป้องกันไม่ให้เกิดของเสีย หรือมลพิษที่เกิดจากกระบวนการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ประกอบกิจการ คนงาน และประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียง แต่ปัจจุบันยังไม่มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับควบคุมกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้ ทำให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นขาดหลักเกณฑ์ ข้อกำหนดที่จะนำไปใช้ในการควบคุมดูแล จึงจำเป็นต้องออกคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง กิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้ เพื่อเป็นแนวทางให้กับราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อควบคุมดูแลการประกอบกิจการการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้ในพื้นที่รับผิดชอบต่อไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 (3) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 คณะกรรมการสาธารณสุข จึงมีมติคราวการประชุมครั้งที่ 44-4/2549 เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2549 เห็นชอบให้ออกคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กรณีที่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด มีการประกอบกิจการสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้ ราชการส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาออกข้อกำหนดท้องถิ่น กำหนดประเภทของสถานที่สะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้ว หรือเหลือใช้ เป็นกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นนั้นได้ ตามมาตรา 32 (1) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 2 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานประกอบกิจการข้างต้น ราชการส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาออกข้อกำหนดของท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขทั่วไป ให้ผู้ดำเนินกิจการต้องปฏิบัติตามมาตรา 32 (2) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะในการควบคุมการประกอบกิจการดังกล่าว ที่แนบมาพร้อมกันนี้ตามความเหมาะสมของท้องถิ่นนั้น

ข้อ 3 สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

ข้อ 4 กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดท้องถิ่นว่าด้วยการสะสมวัตถุหรือสิ่งของซ้ำชุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้ ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ และประชุมชี้แจงข้อกำหนดท้องถิ่นดังกล่าวให้เป็นผู้ประกอบกิจการได้รับทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2549

(นายปราชัญ บุญวงศ์วิโรจน์)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หลักเกณฑ์ในการควบคุมอาคารประกอบกิจการ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

1. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง

1.1 สถานที่ประกอบกิจการต้องไม่ตั้งอยู่ใกล้ สถานศึกษา โรงพยาบาล ตลาดสด สถานเลี้ยงเด็ก หรือสถานที่อื่นๆ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องจนอยู่ในระยะที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญของผู้อยู่อาศัยในสถานที่นั้นๆ

1.2 มีรั้วรอบบริเวณสถานประกอบกิจการ

2. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสัญลักษณ์ของอาคารประกอบกิจการ

2.1 อาคารประกอบกิจการต้องมีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัย มีการใช้ประโยชน์ถูกต้องตามประเภทอาคารที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.2 พื้นต้องทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย ไม่ดูดซึมน้ำ ทนทานต่อสารเคมีและไม่มีน้ำขัง

2.3 ฝ้าผนังและเพดานของอาคารต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ คงทน ทำความสะอาดง่าย และไม่ดูดซึมน้ำ

2.4 ต้องมีการแบ่งพื้นที่เก็บสะสมวัตถุหรือวัสดุสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้ ให้เป็นสัดส่วนไม่ปนกับที่อยู่อาศัย และมีพื้นที่เพียงพอเพื่อการเก็บสะสมวัตถุหรือวัสดุสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้

2.5 บริเวณที่ปฏิบัติงานและทางเดินต้องมีพื้นที่เพียงพอและเหมาะสมสำหรับดำเนินกิจกรรมต่างๆ

2.6 ต้องมีประตูหรือทางออกที่มีขนาดจำนวนให้เพียงพอกับจำนวนคนที่อยู่ในอาคารที่จะหลบหนีภัยออกไปได้ทันเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.7 ต้องมีการระบายอากาศที่เพียงพอและเหมาะสมตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.8 ต้องจัดให้มีความเข้มข้นของแสงสว่างที่เพียงพอและเหมาะสมตาม หมายที่เกี่ยวข้อง

2.9 ต้องจัดให้มีความเข้มของแสงสว่างที่เพียงพอเหมาะสมกับลักษณะงานตาม หมายที่เกี่ยวข้อง

3. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

3.1 เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ต้องเหมาะสมกับการใช้งานและ ต้องมีการตรวจสอบบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

3.2 การออกแบบติดตั้งเครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ในลักษณะที่มั่นคง ปลอดภัย และสามารถทำความสะอาดเครื่องจักร เครื่องมือ และบริเวณที่ตั้งได้ง่าย และทั่วถึง

3.3 การจัดวางเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการ เช่น อุปกรณ์ยกวัสดุ รถเข็นและสายพานลำเลียง เป็นต้น ต้องจัดให้เป็นระเบียบไม่กีดขวางทางเดิน

3.4 มีระบบป้องกันอันตรายจากเครื่องจักรในขณะที่ปฏิบัติงานพร้อมทั้งมีคู่มือ การใช้งานเครื่องจักร

3.5 ต้องมีน้ำสะอาดไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ลักษณะการนำ น้ำมาดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้ว น้ำส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง และใช้แก้วสวนกลางที่ใช้ดื่มเพียง ครั้งเดียว แล้วนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่ เป็นต้น

3.6 สถานที่ตั้งน้ำดื่มควรอยู่คนละบริเวณกับวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้ เพื่อไม่ให้เกิดการปนเปื้อน

3.7 ต้องมีน้ำใช้ที่สะอาดและมีปริมาณเพียงพอต่อกิจกรรมการใช้น้ำแต่ละวัน

4. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะการเก็บสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

4.1 สถานประกอบการกิจการต้องจัดเก็บวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ ดังนี้

4.1.1 จัดเก็บเป็นหมวดหมู่ตามประเภทของวัตถุ เช่น ส่วนเก็บกระดาษ ขวดแก้ว โลหะ พลาสติก ซากผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และอื่นๆ เป็นต้น

4.1.2 วัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุดใช้แล้วหรือเหลือใช้ ที่ติดไฟง่าย และวัตถุที่มีสารกัดกร่อนเป็นสารประกอบ เช่น เศษกระดาษ ที่นอนชำรุด ซากแบตเตอรี่ โซเดียมไฮดรอกไซด์ สารที่ก่อให้เกิดเปลวไฟ เป็นต้น ต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ และต้องเก็บให้ห่างแหล่งกำเนิดความร้อนเพื่อไม่ให้เกิดเพลิงไหม้

4.1.3 ในกรณีที่วัตถุหรือวัสดุสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ ทั้งเป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย ให้แยกเป็นสัดส่วนและมีป้ายแสดงประเภทของวัตถุอันตรายที่เก็บไว้

4.1.4 ควรวางวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ให้เป็นระเบียบ และควรวางไม่สูงเกินไปจนอาจก่อให้เกิดอันตราย

4.1.5 ไม่เก็บวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้ จนเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์นำโรคหรือสัตว์อันตราย และควรมีการรักษาความสะอาดเพื่อไม่ให้ เป็นแหล่งแพร่เชื้อโรค

4.2 ในการขนย้ายวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้โดยใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม

5. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย สิ่งปฏิกูล

5.1 ต้องมีวิธีการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือเหมาะสมต่อลักษณะของกิจการ ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของชุมชน

5.2 จัดให้มีการระบายน้ำที่เหมาะสม ไม่มีน้ำท่วมขัง ในกรณีที่มีการระบายน้ำลงสู่ท่อสาธารณะ ให้มีตะแกรงสำหรับดักมูลฝอยและต้องมีการดูแลไม่ให้เกิดการอุดตัน

5.3 ควรมีบ่อดักไขมัน และดูแลไม่ให้เกิดการหมักหมมของไขมันในบ่อดัก หรือการกำจัดไขมัน โดยวิธีอื่นใดที่มีผลเช่นเดียวกับบ่อดักไขมัน

5.4 ต้องมีห้องน้ำห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

5.5 ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

5.6 ต้องดูแลรักษาความสะอาดห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

- 5.7 ควรมีการคัดแยกมูลฝอยและมีภาชนะรองรับมูลฝอยแยกตามประเภทมูลฝอย
- 5.8 ต้องมีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลเหมาะสมและเพียงพอ
- 5.9 ต้องล้างทำความสะอาดภาชนะรองรับมูลฝอยและบริเวณที่วางภาชนะอยู่เสมอ
- 5.10 ต้องกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล กรณีมีมูลฝอยอันตราย ต้องคัดแยกไปกำจัดให้ถูกต้องแล้วแจ้งราชการส่วนท้องถิ่นให้รับทราบด้วย
- 5.11 ต้องดูแลมิให้เกิดการทิ้งมูลฝอยเคลื่อนที่ในสถานที่ประกอบกิจการและบริเวณโดยรอบ

6. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

6.1 จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันและระงับเหตุอัคคีภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยทุก 6 เดือน และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่ผู้ปฏิบัติงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

6.2 จัดให้มีป้ายเตือนภัยและข้อปฏิบัติงานติดตั้งตามตำแหน่งต่างๆ ที่สำคัญ

6.3 จัดให้มีผู้ยาพร้อมเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

6.4 จัดให้มีและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอและเหมาะสมตามลักษณะการปฏิบัติงาน เช่น แวนตา หน้ากากนิรภัย รองเท้าหุ้มข้อ/หุ้มแข้ง ถุงมืออย่างหนา และผ้าปิดจมูก เป็นต้น

6.5 จัดให้มีการตรวจสอบระบบไฟฟ้าให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยปลอดภัยอยู่เสมอ และควรติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าดูดหรือลัดวงจร

6.6 ผู้ประกอบกิจการและปฏิบัติงานจะต้องได้รับความรู้ด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ เช่น อันตรายจากสารเคมีและวัตถุอันตราย เป็นต้น

6.7 จัดให้มีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ในบริเวณปฏิบัติงานตามความจำเป็น และล้างมือให้สะอาดทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน หรือก่อนรับประทานอาหาร และหากจำเป็น ควรอาบน้ำหลังเสร็จสิ้นภารกิจ

6.8 ผู้ประกอบกิจการควรดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานแต่งกายรัดกุมเหมาะสม ปลอดภัย ต่อกิจกรรมที่ปฏิบัติงาน เช่น เสื้อไม่รุงรัง ใส่ผ้าคลุมผม และรองเท้าหุ้มส้น เป็นต้น

6.9 ไม่บริโภคอาหาร เครื่องดื่ม และสูบบุหรี่ในขณะที่ปฏิบัติงาน

6.10 ผู้ประกอบกิจการต้องจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการตรวจสุขภาพทั่วไปอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และต้องเก็บเอกสารการตรวจสุขภาพไว้เป็นหลักฐาน

6.11 ต้องควบคุมและป้องกันการเกิดผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ของสถานประกอบการ มิให้มีกลิ่นเหม็น เขม่าควัน เสียง และฝุ่น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และผู้ผ่านไปมา

6.12 ต้องมีการป้องกัน ควบคุม กำจัดสัตว์และแมลงนำโรคอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เลขที่.....

(1) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้..... สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล.....
 อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....
 ชื่อสถานประกอบกิจการ..... ประเภท.....
 ตั้งอยู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล.....
 อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....
 คำรณนียบปีละ..... บาท (.....)
 ตามใบเสร็จรับเงินเลขที่..... เลขที่..... ลงวันที่.....

ตัวอย่าง

- (2) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในเทศบัญญัติของเทศบาลเมือง..... เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (3) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้ เป็นการฉ้อโกงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้
- (4) ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้ด้วย คือ
- 4.1)
- 4.2)
- (5) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้ เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
- (6) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
- (ลงชื่อ)
- (.....)
- ตำแหน่ง.....

คำเตือน (1) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 500 บาท

(2) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตในอนุญาตสิ้นอายุ หากฝ่าฝืนจะถือว่าเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละ 20 ของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

รายการแสดงการเสียค่าธรรมเนียมประจำปี

รับเดือนปี ที่ออก	ใบเสร็จรับเงิน			ลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
	เลขที่	เลขที่	วงเล็บ	

คำเตือน ต้องแสดงหลักฐานการแจ้งไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ประกอบการ

ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรม
ว่าด้วยเรื่องรายละเอียดหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาต
ประเภทหรือชนิดของโรงงาน ลำดับที่ ๑๐๕ และลำดับที่ ๑๐๖
พ.ศ. ๒๕๕๕

เพื่ออนุวัติตามข้อ ๔ และข้อ ๕ แห่งประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๑๐๕ และลำดับที่ ๑๐๖

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมโรงงานอุตสาหกรรม ว่าด้วยเรื่องรายละเอียดหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตประเภทหรือชนิดของโรงงาน ลำดับที่ ๑๐๕ และลำดับที่ ๑๐๖ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมรักษาการตามระเบียบ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๔ รายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมจะต้องประกอบด้วยรายละเอียดอย่างน้อย ดังนี้

(๑) รายละเอียดโครงการและการเลือกสถานที่ตั้ง เช่น ขั้นตอนการดำเนินงาน กระบวนการผลิต ปริมาณสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว (ของเสีย) ที่นำมาฝังกลบ ปริมาณและชนิดของมลสารที่เกิดขึ้น บัญชีเครื่องจักรที่ใช้ตามลำดับ

ขั้นตอนการผลิต ปริมาณการใช้พลังงาน เชื้อเพลิง หรือไฟฟ้า (หากมี) ตลอดจน
วิธีพิจารณาเลือกสถานที่ตั้งของหลุมฝังกลบ

(๒) รายละเอียดการออกแบบและก่อสร้างหลุมฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุ
ที่ไม่ใช่แล้ว ระบบบำบัดน้ำชะหรือน้ำเสียจากหลุมฝังกลบ ตลอดจนบ่อตรวจวัด
คุณภาพน้ำใต้ดิน

(๓) สภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เช่น คุณภาพและปริมาณของแหล่งน้ำ
ใต้ดิน และผิวดิน ระดับน้ำใต้ดิน ชั้นดิน คุณภาพอากาศตลอดจนการประมง สัตว์ป่า
ป่าไม้ การขนส่ง เกษตรกรรม น้ำใช้ ไฟฟ้า และการใช้ที่ดิน

(๔) การวิเคราะห์ผลกระทบ เช่น วิเคราะห์ระดับความรุนแรงของผล
กระทบของโครงการที่มีต่อสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ตามรายละเอียดในข้อ ๔ (๓)

(๕) มาตรการควบคุม ป้องกัน และหรือแก้ไขเพื่อลดผลกระทบที่ได้จาก
การวิเคราะห์ในข้อ ๔ (๔) ซึ่งมีระดับความรุนแรงสูง

(๖) การหมุนเวียนใช้ประโยชน์จากของเสีย เช่น วิธีการที่จะนำของเสีย
มาใช้ประโยชน์ใหม่เพื่อเป็นการประหยัดวัตถุดิบและลดปริมาณมลสารที่เกิดขึ้น

(๗) การติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น แสดงแผนงานที่
โรงงานจะดำเนินการเก็บตัวอย่างน้ำและอากาศในบริเวณแหล่งที่จะได้รับผลจากโครงการ
โดยรอบบริเวณโรงงาน โดยกำหนดจุดเก็บตัวอย่าง เวลาที่เก็บตัวอย่าง จำนวนตัวอย่าง
ความถี่ ตลอดจนวิธีการวิเคราะห์ตัวอย่างเหล่านั้น

รายงานเกี่ยวกับการศึกษาและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อ
คุณภาพสิ่งแวดล้อมดังกล่าวข้างต้น จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมโรงงาน
อุตสาหกรรม

ข้อ ๕ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะต้องจัดทำตามแนวทางที่
กำหนดในเอกสารท้ายประกาศ ๒ ของประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติ และแนวทางในการ
จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งคณะกรรมการ
ผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบแล้ว

หมวด ๒

รายละเอียดเกี่ยวกับการพิจารณาประเภทหรือชนิดของโรงงาน ลำดับที่ ๑๐๖

ข้อ ๖ การประกอบกิจการใดซึ่งมีการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้ว หรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม ที่ไม่สามารถจัดเข้าเป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับใด ลำดับหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้โดยตรง ซึ่งให้ผู้อนุญาตพิจารณากำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานนั้นเป็นโรงงานลำดับที่ ๑๐๖ และให้กำหนดเงื่อนไขเพื่อการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงานและการควบคุมมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ผู้ประกอบการโรงงานจะต้องปฏิบัติเป็นพิเศษไว้ในใบอนุญาตแล้วแต่กรณีด้วย ได้แก่

- โรงงานผลิตสีทาบ้านจากน้ำมันเครื่องเก่า (Waste Oil Refining)
- โรงงานแยกผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจากกากน้ำมันดิบ (Waste Oil Separation)
- โรงงานแยกสกัดโลหะมีค่าจากชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (Precious Metals Recovery)
- โรงงานกลั่นตัวทำละลายใช้งานแล้วกลับมาใช้ใหม่ (Solvents Recovery)
- โรงงานทำเชื้อเพลิงผสมจากของเสียประเภทต่างๆ (Fuels Blending)
- โรงงานทำวัสดุผสมจากของเสียประเภทต่างๆ (Solids Blending) เป็นต้น

ข้อ ๗ การประกอบกิจการโรงงานที่ได้กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว แต่ปรากฏว่าการประกอบกิจการนั้นเป็นการประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม ซึ่งให้ผู้อนุญาตพิจารณาเปลี่ยนแปลงประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับเดิมที่กำหนดไว้ใน

ใบอนุญาตนั้นเป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๑๐๖ ลงในใบอนุญาตในชั้น การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือขยายโรงงาน และให้ กำหนดเงื่อนไขเพื่อการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงานและการควบคุม มลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ผู้ประกอบการโรงงานจะต้องปฏิบัติเป็นพิเศษ ไว้ในใบอนุญาต แล้วแต่กรณีด้วย ได้แก่

- โรงงานทำสีน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากน้ำมันหล่อลื่นเก่าที่ใช้งานแล้ว เดิมในทางปฏิบัติจัดเข้าเป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๕ (๒)
- โรงงานสกัดแยกผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจากกากหรือตะกอนน้ำมันดิบ เดิมในทางปฏิบัติจัดเข้าเป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๐ (๔)
- โรงงานผสมซีเมนต์หรือปูนขาว เข้ากับเถ้า ฝุ่น หรือกากตะกอน เพื่อทำผลิตภัณฑ์มวลผสม (Mix Aggregate) เดิมในทางปฏิบัติจัดเข้าเป็นประเภท หรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๗ (๓)
- โรงงานซ่อมหรือล้างถังสารเคมี เดิมในทางปฏิบัติจัดเข้าเป็นประเภท หรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๗ เป็นต้น

ข้อ ๘ การประกอบกิจการโรงงานที่ได้กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงาน ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว หากมีการเพิ่มการประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม และประเภทหรือชนิดของโรงงาน ที่กำหนดในใบอนุญาตเดิมไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ซึ่งให้ผู้อนุญาตพิจารณาเพิ่มประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๑๐๖ ลงในใบอนุญาต ในชั้นการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือขยายโรงงาน และให้ กำหนดเงื่อนไขเพื่อการคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงานและการควบคุมมลพิษ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ผู้ประกอบการโรงงานจะต้องปฏิบัติเป็นพิเศษไว้ใน ใบอนุญาต แล้วแต่กรณีด้วย ได้แก่

- โรงงานผลิตสารเคมีซึ่งนำกรดหรือด่างที่ใช้งานแล้วมาจากโรงงานอื่น มาเป็นวัตถุดิบในการผลิต เดิมในทางปฏิบัติจัดให้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงาน ลำดับที่ ๔๒ (๑)

- โรงงานทำปุ๋ยจากตะกอนชีวภาพ (Biological Sludge) เดิมในทางปฏิบัติจัดให้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๔๓ (๑)

- โรงงานถลุงเศษตะกรัน (Slag) หรือฝุ่นจากเตาถลุงหรือเตาหลอมโลหะชนิดต่างๆ หรือเศษเซลล์ไฟฟ้าชนิดแห้ง (Dry Cell Battery) หรือตะกอนโลหะหนัก (Heavy Metal Sludge) เดิมในทางปฏิบัติจัดให้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๙ หรือลำดับที่ ๖๐

- โรงงานหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า เดิมในทางปฏิบัติจัดให้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๖๐ เป็นต้น

ข้อ ๙ การประกอบกิจการโรงงานที่ได้กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว โดยในใบอนุญาตได้กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานตรงตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งหากมีการเพิ่มการประกอบกิจการเกี่ยวกับการนำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ใช่แล้วหรือของเสียจากโรงงานมาผลิตเป็นวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเป็นการนำมาจากโรงงานเดิมหรือจากโรงงานอื่น ผู้รับใบอนุญาตไม่ต้องขอเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงประเภทหรือชนิดของโรงงานเดิมเป็นลำดับที่ ๑๐๖ อีก ได้แก่

- โรงงานทำผลิตภัณฑ์จากเศษไม้ ซึ่งจัดไว้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๓๔ ลำดับที่ ๓๖ หรือลำดับที่ ๓๗

- โรงงานผลิตเยื่อหรือกระดาษ จากเศษกระดาษเศษไม้ ซึ่งจัดไว้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๓๘ ลำดับที่ ๓๙ หรือลำดับที่ ๔๐

- โรงงานประกอบกิจการทำปุ๋ยจากเศษซากพืชซากสัตว์ มูลสัตว์ ซึ่งจัดไว้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๔๓

- โรงงานหล่อคอกยาง ซึ่งจัดไว้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๑

- โรงงานทำหรือหลอมเศษพลาสติกเป็นรูปทรงต่างๆ ซึ่งจัดไว้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๓ (๕)

- โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์แก้วจากเศษแก้ว ซึ่งจัดไว้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๔

- โรงงานทำผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสมจากเศษอิฐหินปูนทราย ซึ่งจัดไว้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๘ (๑)

- โรงงานถลุงหลอมเศษเหล็กหรือเหล็กกล้า (Iron and Steel Scraps) เพื่อผลิตเหล็กหรือเหล็กกล้าในขั้นต้น ซึ่งจัดไว้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๕๘

- โรงงานถลุงหลอมเศษโลหะที่มีไม่ใช่เหล็กหรือเหล็กกล้า (Non-ferrous Metal Scraps) เพื่อผลิตโลหะขั้นต้นที่มีไม่ใช่เหล็กหรือเหล็กกล้า ซึ่งจัดไว้เป็นประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ ๖๐ เป็นต้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

วิระ มาวิจักขณ์

อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

คณะผู้จัดการ

คู่มือสำหรับผู้ประกอบการร้านรับซื้อของเก่า
แนวทางปฏิบัติที่ดีในการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
สำหรับร้านรับซื้อของเก่า

ที่ปรึกษา

ดร. สุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

ดร. วิจารณ์ สิมาฉายา

รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

นายรังสรรค์ ปิ่นทอง

ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสีย

และสารอันตราย

นางสาวนภวิศ บัวสรวง

ผู้อำนวยการส่วนลดและใช้ประโยชน์ของเสีย

ผู้เรียบเรียง

นางสาววานิช สวาโย

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นายวรรณลพ สนงาม

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

คณะทำงาน

นายไชยา บุญชิต

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นางสุนันทา พลทวงษ์

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นางสาววาสนา แจ้งประจักษ์

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นางนุชนารถ ลีลาดหกิจ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

นายบัญชาการ วินัยพานิช

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ

นางสาวจิรวรรณ แก้วม้า

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

นางสาวจิราภรณ์ นวลทอง

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

นางสาวเสาวรส แสงประเสริฐ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมที่ดี กิจการที่ดี ใช้อย่างยั่งยืน

**ส่วนลดและใช้ประโยชน์ของเสีย
สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ**

โทร. 0-2298-2408-11 โทรสาร 0-2298-2409 www.pcd.go.th

พิมพ์ครั้งที่ 3 (ฉบับปรับปรุง) ปีที่พิมพ์ 2554 จำนวน 5,000 เล่ม

จัดพิมพ์โดย บริษัท ฮีซ จำกัด โทร. 0-2948-8165-6